

Josep Vilamala i Aliguer, de Vic, és un arquitecte que coneix la seva feina i la seva comarca, i que treballa per millorar-la. **"Vic és una ciutat medieval i romana molt important, amb unes grans petjades històriques. Sóc crític, però, amb el desenvolupament actual de la ciutat"**, explica. I continua: **"El pla Solans era excel·lent quan es va pensar, però d'això fa trenta anys, i no s'ha sabut adaptar. Penso que s'hauria d'haver reconsiderat el model de ciutat. Per exemple, en el tema de les comunicacions, la Universitat, l'evolució de l'urbanisme,... es tractava d'anticipar-se als esdeveniments"**. Li demanem que ens faci cinc cèntims del que ell consideraria un bon pla per a Vic i respon: **"El pla d'ordenació de la capital de la comarca hauria d'estar pensat com a supramunicipal, perquè queda molt afectat pels de Gurb, Calldetenes i Santa Eugènia, que creixen gràcies a la proximitat del petit terme municipal de Vic. El pla que es fes hauria de tenir en compte aquest fet metropolità"**.

El somni d'aquest arquitecte vigatà és que la ciutat i la comarca creixin ordenadament i equilibrada: **"El pla comarcal hauria de ser el que hagués decidit per on passava l'Eix Transversal o la variant, però només es van poder presentar algunes al·legacions que la Generalitat no va ni escoltar"**. En les seves paraules veiem en Josep com un home que es mira Vic amb ulls d'aquell que sap **"llegir la ciutat"**, que té uns coneixements d'urbanisme que li permeten veure més enllà que la resta dels seus conciudadans, però també com a home de gestió que ha posat aquests coneixements al servei de la política municipal i comarcal.

Mentre era regidor de la seva ciutat va viure un fet lamentable que no ens podem estar de comentar: **"L'explosió de la caserna de la Guàrdia Civil no l'oblidaré mai. Es van produir pèrdues humanes que no tenen preu i materials. Em sento català amb la màxima sobirania, europeu i home del món, entenc els problemes del País Basc, però mai passant per la violència per aconseguir-la"**.

El nostre protagonista està content de la gestió que es va fer durant els anys en què ell formava part del Consell Comarcal d'Osona: **"Vaig tenir la sort de treballar amb un gran polític, Jacint Codina, l'actual alcalde de Vic. En aquells quatre anys es van eliminar els abocadors, es va inaugurar l'edifici del Sucre i es va fer el pla de purins, per exemple"**. De totes maneres, en Josep creu que des de l'Administració es dona un paper massa secundari als consells: **"El que és molt greu és que la Generalitat no hi creu, no es pensa com un ens descentralitzat. Els consells tenen molta raó de ser, però donant-los més competències, sobretot en urbanisme, medi ambient, equipaments,... No veig per què sempre que un alcalde té problemes ha d'anar a Barcelona a fer les gestions pertinents"**. Davant la pregunta de què és el que més necessita la comarca en aquests moments, comenta: **"El gran defecte és que no tenim un pla d'ordenació comarcal que hauria de regular els desequilibris i competències entre els diferents ajuntaments. Jo estic a favor del creixement sostenible i equilibrat. Després d'això, seria molt important per a la comarca un bon polígon que absorbís alguna**

indústria no contaminant que potenciés econòmicament la comarca, i paliés les possibles crisis del sector tèxtil i de la pell". La contaminació dels rius és un tema que preocupa seriosament en Josep Vilamala: **"Cada vegada s'és més exigent a nivell administratiu amb aquest tema, i se n'ha de ser, només cal fixar-se en el cas Puigneró"**. Tanmateix, afegeix: **"En tot aquest problema, penso que és tan culpable Puigneró com l'Administració, des de l'Ajuntament fins la conselleria de Medi Ambient"**.

A nivell de Catalunya en Josep confia també en la reestructuració del territori: **"Cal buscar l'equilibri, repeteixo, amb els nuclis que ja tenim, i el que és necessari és un plantejament seriós del tema de les urbanitzacions. La llei permet que es gestionin des de la Junta o Comunitat de propietaris, però és el municipi el que sempre n'acaba assumint els problemes"**. Una altra de les qüestions que preocupen en Josep és la rehabilitació dels habitatges desocupats: **"Amb la nova llei les coses comencen a canviar, però és un procés molt lent. A Vic la gent va tornant al centre i a Barcelona els promotors han començat a creure en les reformes dels pisos de l'Eixample, que per a mi és una de les joies de l'urbanisme mundial"**. I és que en Josep és un enamorat de la ciutat comtal: **"Està en un punt dolç de la seva història. Des del moment que hi ha llibertat hi ha creació; això es va reflectir en el tema olímpic, i sembla que se li ha donat continuïtat"**.

Volem ara que ens parli una mica de la seva feina al seu despatx d'arquitectura Vic i de les obres de què està més orgullós: **"Vaig fer el Centre Cívic de la Guixa fa uns deu anys i del que quedo parat és que ha suportat molt bé el pas del temps"**. També ens parla de la reforma de la Unitat de Radioteràpia de l'Hospital de can Ruti de Badalona: **"Aquesta feina em va fer pensar molt en la funció social de l'arquitectura. Quan els metges em diuen que estan contents de treballar-hi, que és l'única unitat on es treballa amb llum natural, m'adono de la importància de la creació. Aconseguir un embolcall que serveix per fer feliç a la gent no té preu"**.

Però sabem que no sempre és fàcil deixar de banda l'aspecte econòmic de la feina de l'arquitecte: **"L'habilitat del professional es troba en intentar convèncer el promotor de fer una cosa digna. L'arquitectura incideix en el paisatge i en la qualitat de vida, s'ha de cuidar la integració dels edificis i resoldre'ls bé arquitectònicament, és d'una gran responsabilitat construir bé un edifici perquè quedarà allà més d'una generació. L'arquitectura és un art que no s'ha de pagar per veure'l.; per a mi és un pecat fer un edifici lleig perquè quedarà allà per sempre"**. En relació a la seva professió, en Josep es mostra categòric quan assegura: **"Totes les carreres comencen quan s'acaben els estudis, però sobretot la d'arquitectura, perquè tens una gran responsabilitat civil"**.

En Josep Vilamala fa vint anys que exerceix com a arquitecte i ha mentalitzat la seva filla de la dificultat del camí que ha escollit en seguir els seus passos, però també li ha sabut mostrar els valors d'una professió que per sobre de tot manté un compromís amb l'entorn. Li augurem un futur prometedor.

“L’arquitectura incideix en el paisatge i en la qualitat de vida, per tant s’ha de cuidar la integració dels edificis i resoldre’ls bé arquitectònicament. És una gran responsabilitat construir bé un edifici perquè quedarà allà més d’una generació”

Josep Vilamala - Vic (Osona)